

La parida: mares i pares!?

La història. Nova York, avui com ahir? Un seguit d'aspirants a mares i a pares es preparen per a la gran parida, tot i que la camisa i el camisó no els arriba enllà del melic amb l'ajut inestimable d'uns avis i àvies que semblen retenir-se amb els neguits dels neòfits.

La pel·lícula. És l'estratègia (benintencionada) de criticadors i cronistes cinematogràfics: deixar gairebé per al *feragosto* el comentari puntual sobre aquelles pel·lis sapastres, avortives (mai millor dit, que no dirà mai el Gallardón!) que ens poden haver fet avorrir l'inefable plaer d'anar a la sala fosca del cinema amb pèls i senyals. Avisats queden vostès. Perquè *What to Expect When You're Expecting* vol ser l'adaptació (?) d'un manual d'urgència i d'instruccions per a futures mamàs i papàs ran la tauleta de nit, i més venut que els bolets ran del bosc, de quan la Caputxeta Vermella encara era una figaflor que votava el llop Pepé disfressat d'àvia amb ullals afilats. L'encarregat de fer surar aquest trencament d'aigües sota mínims, és un tal Kirk Jones, britànic de Bristol (1964), qui, sense cap pudor pel que suposa respectar les lleis no escrites de tota comèdia humana, perd el temps (i ens el fa perdre) en un compte enrere de malformacions filmiques agressives, aquelles que el

ministre de Justícia recomana no interrompre. Què més? Uf! Aquesta crònica que estic (mal)parint m'agermana amb les senyores en estat de bona esperança, que dirien els cursis. Mai no arriba el moment de deixar de patir les tan maleïdes com benaurades contraccions. I per reblar el clau fotut: els innocents *babys*, quan neixen, col·loquen cadascú al seu terreny merescut. És a dir, les mares-pares fent cua a l'Insero sentimental abans de temps. Per si algú en-

Qué esperar cuando estás esperando

Director: Kirk Jones.
Intèrprets: Cameron Díaz,
Jennifer López, Elizabeth
Banks. EUA, 2012. 110'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

cara té dubtes a hores d'ara, que consulti l'espectacle *Criatures*, de les T de Teatre. Salut!

La imatge. Cameron Díaz, al llit paridor, engegant a fer punyetes les llevadores i el seu seguici.

La frase. "Sou vosaltres l'únic que deixaré en aquest món", sentència Dennis Quaid, un avi egoista. ¿Què vol dir ser mares, pares, avis i àvies? Una inversió vital a fons perdut?

La recomanació. Menys que recomanable per a futurs progenitors amb prou de senderi.